

73

U S T A W A

z dnia 29 stycznia 1948 r.

o rozciągnięciu mocy obowiązującej ustawy z dnia 7 października 1921 r o przepisach porządkowych na drogach publicznych na cały obszar województwa śląskiego.

Art. 1. Moc obowiązującą ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656) z późniejszymi zmianami rozciąga się na cały obszar województwa śląskiego.

Art. 2. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy traci moc obowiązującą ustawa śląska z dnia 12 grudnia 1933 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych w województwie śląskim (Dz. U. Sl. Nr 28, poz. 54) ze zmianami wprowadzonymi art. 2 ustawy z dnia 21 grudnia 1937 r. (Dz. U. Sl. Nr 21, poz. 47).

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom Komunikacji i Admini-

stracji Publicznej w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Komunikacji:

Jan Rabanowski

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

74

U S T A W A

z dnia 30 stycznia 1948 r.

o obowiązku społecznego oszczędzania.

DZIAŁ I.

Przepisy organizacyjne.

W s t ę p.

Art. 1. Celem:

- a) przyspieszenia procesu odbudowy kraju oraz
- b) nadania właściwego kierunku inwestycjom indywidualnych gospodarstw i przedsiębiorstw zgodnie z wytycznymi ogólnonarodowego planu gospodarczego — ustanawia się obowiązek społecznego oszczędzania.

ROZDZIAŁ I.

Obowiązek społecznego oszczędzania.

Art. 2. Obowiązkowi społecznego oszczędzania podlegają:

- 1) osoby fizyczne i prawne oraz spadki nie objęte, osiągające przychody ze źródeł, wymienionych w art. 8 ust. 2 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 25, poz. 99), jeżeli podlegają nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, a ich roczny dochód podatkowy przekracza 240.000 zł,
- 2) podatnicy podatku gruntowego, opłacający podatek od podstawy opodatkowania przekraczającej 60 kwintali żyta,
- 3) osoby, podlegające podatkowi od wynagrodzeń, nie wyłączając osób, zwolnionych od podatku z mocy specjalnych ustaw (art. 5 ust. 1 pkt 20 dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń — Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 30, poz. 129), jeżeli ich wynagrodzenie przekracza 240.000 zł w stosunku rocznym.

Art. 3. Obowiązkowi społecznego oszczędzania nie podlegają:

- 1) Skarb Państwa, związki samorządu terytorialnego, przedsiębiorstwa państwowe i związków samorządu terytorialnego oraz przedsiębiorstwa, pozostające pod zarządem państwowym lub związku samorządu terytorialnego,
- 2) przedsiębiorstwa państwowe, mające formę prawną spółek handlowych,
- 3) przedsiębiorstwa o kapitale mieszanym państwowym i spółdzielczym oraz związków samorządu terytorialnego bez względu na formę prawną przedsiębiorstwa,
- 4) spółdzielnie, należące do Związku Rewizyjnego Spółdzielni R. P., z wyjątkiem tych, co do których Związek Rewizyjny lub Państwowa Rada Spółdzielcza stwierdziła, że działalność spółdzielni jest niezgodna z zasadami ruchu spółdzielczego,
- 5) instytucje kredytowe i ubezpieczeniowe,
- 6) osoby prawne, których dochód zgodnie ze statutem jest obracany w całości na cele: ogólnej użyteczności, naukowe, oświatowe, kulturalne, sportowe, wyznaniowe, opieki społecznej, dobroczynne; osoby te podlegają jednak obowiązkowi społecznego oszczędzania z tej części dochodu, którą uzyskały z przedsiębiorstw obliczonych na zysk,
- 7) związki zawodowe, których dochody osiągane z działalności statutowej obracane są w całości na cele przewidziane w statucie.

Art. 4. 1. Obowiązek społecznego oszczędzania rozpoczyna się i kończy w czasie, określonym przepisami o powstaniu i wygaśnięciu obowiązku podatkowego w podatkach dochodowym (art. 2 pkt 1), gruntowym (art. 2 pkt 2) i od wynagrodzeń (art. 2 pkt 3).

2. Obowiązek społecznego oszczędzania, wynikający z tytułu uczestnictwa w jednym z funduszy, wymienionych w art. 6 ust. 2, nie wyłącza obowiązku społecznego oszczędzania z tytułu uczestnictwa w innym funduszu.

Art. 5. Na wniosek Ministra Ziem Odzyskanych, złożony w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Rada Ministrów może dla Ziem Odzyskanych ustanowić w drodze rozporządzenia ulgi w obowiązku społecznego oszczędzania. Takie same ulgi może uchwalić Rada Ministrów na wniosek Ministra Administracji Publicznej dla terenów przychódkowych.

R o z d z i a ł II.

Spółeczny Fundusz Oszczędnościowy.

Art. 6. 1. Środki finansowe z wykonania obowiązku społecznego oszczędzania gromadzone będą w Spółecznym Funduszu Oszczędnościowym.

2. Spółeczny Fundusz Oszczędnościowy dzieli się na:

- fundusz A — prywatnego przemysłu, rzemiosła, handlu i usług,
- fundusz B — rolnictwa,
- fundusz C — pracy najemnej,
- fundusz — D środków publicznych.

3. Zadaniem Spółecznego Funduszu Oszczędnościowego jest gromadzenie środków na finansowanie inwestycji oraz zasilanie indywidualne uczestników Funduszu w przypadkach, przewidzianych w niniejszej ustawie.

4. Ilekroć w ustawie niniejszej jest mowa o funduszach bez bliższego określenia, rozumieć należy fundusze, wymienione w ust. 2.

Art. 7. 1. Administrację oraz nadzór nad środkami finansowymi Spółecznego Funduszu Oszczędnościowego wykonuje Bank Gospodarstwa Krajowego.

2. Rozporządzenie Rady Ministrów, wydane po uzgodnieniu z Radą Państwa, określi udział, a w szczególności formy kontroli społecznej w zakresie wykonywania niniejszej ustawy.

3. Rozporządzenie Ministra Skarbu może przekazać całkowicie lub częściowo czynności przyjmowania wpłat oszczędnościowych, wypłat z książeczek oszczędnościowych oraz inne czynności, wynikające z wykonywania obowiązku oszczędzania i administrowania Spółecznym Funduszem Oszczędnościowym, a w szczególności ustalanie rocznych wkładów (składek) oszczędnościowych (art. 9 ust. 2 i 3) — innym bankom oraz instytucjom kredytowym i oszczędnościowym.

Art. 8. 1. Czynności, przekazane z mocy art. 7 ust. 3 bankom i instytucjom w tym przepisie określonym, mogą być częściowo lub całkowicie zlecone rozporządzeniem Ministra Skarbu placówkom kredytowym, którym w tym przypadku przysługiwać będzie także prawo kontroli zbioru i odprowadzania sum pochodzących ze społecznego oszczędzania.

2. Szczegółowe przepisy o administrowaniu Spółecznym Funduszem Oszczędnościowym, warunki wynagrodzenia Banku Gospodarstwa Krajowego, innych banków i instytucji kredytowych oraz oszczędnościowych, jak również władz podatkowych za czynności, związane z administracją Spółecznym Funduszem Oszczędnościowym oraz za wymiar i pobór składek oszczędnościowych ustali zarządzenie Ministra Skarbu.

3. Oprocentowanie wkładów, tudzież koszty, związane z administracją i nadzorem nad Spo-

łecznym Funduszem Oszczędnościowym, będą obciążały Społeczny Fundusz Oszczędnościowy, zaś dochody z oprocentowania kredytu uruchamianego w oparciu o środki pieniężne Funduszu będą wpływać do Funduszu.

R o z d z i a ł III.

Środki.

Art. 9. 1. Na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy składają się wkłady oszczędnościowe uczestników Funduszu (ust. 4) oraz środki finansowe, o których mowa w art. 10 ust. 3 i art. 12. Uczestnikiem Funduszu jest osoba (spadek nieobjęty) obowiązana do wnoszenia rocznych wkładów (składek) oszczędnościowych, określonych w ust. 2 i 3.

2. Kwota, którą uczestnik Funduszu obowiązany jest wносить w wyznaczonych terminach na poczet rocznego wkładu oszczędnościowego, jest składką oszczędnościową.

3. Roczny wkładem oszczędnościowym uczestników funduszu A i B jest kwota świadczenia, ustalona na każdy rok kalendarzowy dla poszczególnego uczestnika. Roczny wkładem oszczędnościowym uczestników funduszu C jest kwota świadczenia wykonanego w danym roku, jeśli podstawę świadczenia oszczędnościowego stanowi wynagrodzenie, jeśli zaś podstawę tę stanowi wynagrodzenie łączne — kwota świadczenia ustalona za dany rok kalendarzowy.

4. Ogólna suma, wniesiona przez poszczególnego uczestnika, jest wkładem oszczędnościowym.

5. Ilekroć w ustawie niniejszej jest mowa o składce oszczędnościowej, rocznym wkładzie oszczędnościowym lub o wkładzie oszczędnościowym, rozumieć należy składkę lub wkłady, określone w ust. 2 — 4.

Art. 10. 1. Do spraw, objętych niniejszą ustawą, mają odpowiednie zastosowanie przepisy dekretów z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) oraz o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174), jeżeli ustawa niniejsza inaczej nie stanowi.

2. Upoważnia się Ministra Skarbu do regulowania w drodze rozporządzeń postępowania w sprawach, objętych niniejszą ustawą, w sposób odmienny, niż to jest przewidziane w przepisach, wymienionych w ust. 1, w szczególności jeśli chodzi o właściwość miejscową i rzeczową.

3. Koszty egzekucyjne przypadają na rzecz władzy egzekucyjnej, zaś dodatki za zwłokę na rzecz Społecznego Funduszu Oszczędnościowego.

4. Składki i wkłady oszczędnościowe nie są kosztami uzyskania przychodów w rozumieniu art. 10 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 25, poz. 99).

5. W zakresie odpowiedzialności za uiszczenie składek i wkładów oszczędnościowych mają odpowiednie zastosowanie przepisy dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych, dotyczące odpowiedzialności za podatki osobiste.

Art. 11. Wkłady oszczędnościowe nie mogą być przedmiotem zajęcia sądowego.

Art. 12. Poza wkładami i składkami oszczędnościowymi do Społecznego Funduszu Oszczędnościowego przekazuje się inne wpływy i dochody, jeżeli według przepisów szczególnych winny być przelewane do Społecznego Funduszu Oszczędnościowego.

R o z d z i a ł IV.

Książeczki oszczędnościowo-inwestycyjne.

Art. 13. 1. Wprowadza się książeczki oszczędnościowo-inwestycyjne.

2. Książeczki oszczędnościowo-inwestycyjne (ust. 1) wydawane będą uczestnikom funduszu oszczędnościowych przez instytucje powołane do zbioru składek.

3. Kwoty składek (rocznych wkładów) oszczędnościowych, wpłacane przez poszczególnych uczestników funduszu oszczędnościowych, wpisuje się do książeczek oszczędnościowo-inwestycyjnych. W przypadku przymusowego ściągnięcia składek (rocznych wkładów) oszczędnościowych prawo dokonania wpisu przysługuje władzy egzekwującej. Wpisuje się do książeczek oszczędnościowo-inwestycyjnych również wypłaty z tytułu wycofania wkładów (art. 14), pożyczek (art. 16), zwolnień (art. 19) i zwrotów (art. 21).

4. Uczestnik funduszu obowiązany jest przedstawić książeczkę oszczędnościowo-inwestycyjną na żądanie instytucji uprawnionej do zarządu, rozdziału, poboru lub przymusowego ściągnięcia świadczeń pieniężnych z mocy ustawy niniejszej.

Art. 14. 1. Do książeczek oszczędnościowo-inwestycyjnych stosowane będą następujące zasady:

1) książeczki oszczędnościowo-inwestycyjne będą imienne i nieprzenośne w aktach prawnych między żyjącymi,

- 2) wkłady oszczędnościowe będą oprocentowane bądź premiiowane,
- 3) posiadacz książeczki oszczędnościowo-inwestycyjnej będzie mógł corocznie, poczynając od roku 1949, wycofać 5% wkładu obliczonego na koniec poprzedniego roku kalendarzowego. Kwoty nie wycofane przenosi się na wolny rachunek oszczędnościowy; podjęcie należności z tego rachunku może nastąpić w każdym czasie.

2. Minister Skarbu może w drodze rozporządzeń podwyższać granicę procentową wycofania wkładów ponad normę, określoną w ust. 1 pkt 3.

3. Wysokość i sposób oprocentowania bądź premiiowania wkładów określi rozporządzenie Ministra Skarbu.

DZIAŁ II.

Prawa uczestników.

R o z d z i a ł I.

Przepisy wstępne.

Art. 15. Uczestnicy Społecznego Funduszu Oszczędnościowego są uprawnieni do:

- a) uzyskiwania pożyczek inwestycyjnych,
- b) otrzymywania zwolnień i zwrotów wkładów oszczędnościowych.

R o z d z i a ł II.

Pożyczki.

Art. 16. 1. Uczestnictwo w Społecznym Funduszu Oszczędnościowym uprawnia do otrzymania pożyczki inwestycyjnej, jeżeli:

- 1) uczestnik całkowicie wpłacił składki (roczne wkłady) oszczędnościowe, należne do dnia zgłoszenia wniosku,
- 2) inwestycja, dla dokonania której pożyczka jest przeznaczona, została objęta państwowym planem inwestycyjnym i odpowiada wymogom technicznym.

2. W wyjątkowych przypadkach Bank Gospodarstwa Krajowego może przyznać pożyczkę inwestycyjną osobie, nie będącej uczestnikiem żadnego z funduszy oszczędnościowych, jak również uczestnikowi nie odpowiadającemu warunkom, określonym w ust. 1 pkt 1, przy zachowaniu warunków, przewidzianych w ust. 1 pkt 2. Przypadki wyjątkowe dotyczyć mogą w szcze-

gólności gmin, powiatowych i wojewódzkich związków samorządu terytorialnego, Związku Samopomocy Chłopskiej bądź innej instytucji, na której ciążyą obowiązki inwestora.

3. Wypłata przyznanej pożyczki nastąpi ratami w miarę postępu robót inwestycyjnych.

4. Tryb udzielania pożyczek, sposób ich zabezpieczenia, terminy spłat oraz inne warunki kredytu inwestycyjnego ustali rozporządzenie Ministra Skarbu.

Art. 17. 1. Właściwy bank powinien dokonywać kontroli:

- 1) czy pożyczka użyta została na cele, na które ją przyznano,
- 2) czy uczestnik przeprowadza inwestycje zgodnie z projektami technicznymi oraz dotrzymuje specjalnych warunków, pod jakimi pożyczka została mu przyznana, a także czy zostały uruchomione odpowiednie środki własne, jeżeli było to warunkiem przyznania pożyczki.

2. W przypadku stwierdzenia uchybień bankowi służy prawo wstrzymania dalszych rat pożyczki oraz zarządzenia zwrotu rat już wypłaconych wraz z przypadającymi odsetkami.

Art. 18. Zaległości z tytułu odsetek, raty zapadłe z tytułu udzielonych pożyczek, jak również sumy, o których mowa w art. 17 ust. 2, podlegają przymusowemu ściągnięciu w trybie egzekucji administracyjnej.

R o z d z i a ł III.

Zwolnienia.

Art. 19. 1. Zwalnia się część wkładu oszczędnościowego uczestnika, jeżeli środki pieniężne mają być przeznaczone przezeń na pokrycie jego zobowiązań z tytułu nakładów, uprawniających do złożenia wniosku o zwolnienie. Spis nakładów, uprawniających do złożenia wniosku o zwolnienie, ustala Rada Ministrów w drodze uchwały, powziętej na wniosek Prezesa Centralnego Urzędu Planowania. Spis ustalony będzie odrębnie dla uczestników poszczególnych funduszy, a obejmować będzie w zależności od potrzeb i możliwości rynkowych między innymi budowę oraz nabycie środków i urządzeń przemysłowych, zakupy maszyn, narzędzi, udziałów w spółdzielniach wytwórczych, maszynowych itp., jak również dla określonych kategorii uczestników wkłady w spółdzielniach mieszkaniowych i zakupy niektórych trwałych dóbr konsumcyjnych.

2. Uprawnienia, określone w ust. 1, mogą być w uchwale Rady Ministrów ograniczone postanowieniami, dotyczącymi w szczególności:

- a) terminu i okresu udzielania zwolnień,
- b) wysokości kwoty, podlegającej zwolnieniu,
- c) obowiązku użycia przez inwestującego określonej sumy dodatkowych środków.

3. Ponadto prawo do zwolnienia może być ograniczone warunkami, przewidzianymi w art. 16 ust. 1 i 3 oraz art. 17.

R o z d z i a ł IV.

Zwroty.

Art. 20. 1. Zwrot części wkładu oszczędnościowego następuje w przypadku śmierci członka najbliższej rodziny, narodzin dziecka oraz ślubu uczestnika lub jego dziecka, a także w przypadku, spowodowanej kalectwem lub nieuleczalną chorobą trwałej niezdolności do pracy uczestnika funduszu lub członka jego najbliższej rodziny.

2. Uczestnicy funduszu B oraz uczestnicy funduszu C mogą uzyskać zwrot części wkładu oszczędnościowego także w przypadku utrzymywania dziecka w szkole poza miejscem zamieszkania; uczestnicy funduszu B ponadto także w przypadku klęski żywiołowej oraz straty w inwentarzu żywym, powodującej w sposób istotny umniejszenie zdolności płatniczej uczestnika.

3. Zastosowanie zwrotów, przewidzianych w ust. 1 i 2, uzależnia się od przedłożenia odpowiedniego dowodu. Łączna wysokość sum zwróconych w ciągu roku oszczędności nie może przekraczać 50.000 zł po odliczeniu części, zwolnionej na podstawie art. 19 ust. 1, ani połowy wkładu oszczędnościowego. Uprawnienia do uzyskania zwrotu, nie mające pokrycia w bieżącym roku, przesuują się na rok następny.

Art. 21. 1. W przypadku śmierci uczestnika funduszu winna nastąpić całkowita wypłata oszczędności do rąk spadkobiercy. Jeżeli zmarły był uczestnikiem funduszu A, wypłata nastąpi jednorazowo, gdy wkład oszczędnościowy nie przekracza 100.000 zł. Jeżeli wkład oszczędnościowy przekracza 100.000 zł, natychmiastowej wypłacie podlega 100.000 zł, w roku następnym nie więcej niż 200.000 zł, a po upływie tego roku reszta.

2. W przypadku likwidacji osoby prawnej całkowity jej wkład oszczędnościowy ulega zarachowaniu na dobro wspólników, udziałowców lub akcjonariuszów stosownie do udziału, którym uczestniczą w podziale majątku osoby prawnej; zarachowanie następuje przez wpis do ksiąg oszczędnościowo-inwestycyjnych. Jeżeli wspólnik, udziałowiec lub akcjonariusz nie był uczestnikiem Społecznego Funduszu Oszczędnościowego, należy mu wydać książeczkę oszczędnościowo-inwestycyjną i dokonać w niej wpisu.

3. Przepisy ust. 2 nie naruszają przepisów, zawartych w statutach poszczególnych osób prawnych.

Art. 22. Uczestnikom, którzy ukończyli 65 lat lub utracili zdolność do pracy, jeżeli nie posiadają dostatecznych środków utrzymania przysługuje prawo kupna renty dożywotniej za sumę złożoną w książeczce oszczędnościowo-inwestycyjnej bądź jednorazowo zwrot oszczędności, jak również zwolnienie od obowiązku dalszego oszczędzania.

DZIAŁ III.

Ustalenie rocznych wkładów (składek) oszczędnościowych.

R o z d z i a ł I.

Przepisy wstępne.

Art. 23. 1. Banki, instytucje bądź placówki, o których mowa w art. 7 ust. 3 i art. 8 ust. 1, ustalają:

- 1) roczne wkłady oszczędnościowe uczestników funduszu A oraz składki oszczędnościowe tych uczestników w przypadkach częściowego lub całkowitego niewykonania obowiązku, określonego w art. 27 ust. 1,
- 2) składki oszczędnościowe uczestników funduszu C w przypadkach niewykonania przez pracodawcę obowiązku pobrania i wpłacenia składek (art. 30 ust. 1),
- 3) roczne wkłady oszczędnościowe uczestników funduszu C, podlegających opodatkowaniu od łącznych wynagrodzeń.

2. Władze podatkowe zawiadamiają banki, instytucje bądź placówki, określone w ust. 1, o wymierzonych z urzędu zobowiązaniach podatkowych w podatkach dochodowym, gruntowym i od wynagrodzeń (łącznych wynagrodzeń), nie wyłączając wymierzonych z urzędu zaliczek na podatek dochodowy, jak również domiarów tych zaliczek.

3. Roczne wkłady oszczędnościowe uczestników funduszu B ustalają właściwe władze podatkowe.

4. Wszelkie decyzje, ustalające i zmieniające rozmiar zobowiązań podatkowych w podatkach dochodowym, gruntowym i od wynagrodzeń (łącznych wynagrodzeń), powodują odpowiednie ustalenia bądź zmiany w ustaleniach rocznych wkładów (składek) oszczędnościowych uczestników funduszu.

5. Roczne wkłady (składki) oszczędnościowe płatne są w terminach, przewidzianych dla płatności zobowiązań podatkowych w podatkach: dochodowym, gruntowym i w podatku od wynagrodzeń przy opodatkowaniu łącznych wynagrodzeń.

Art. 24. 1. Od kwoty rocznego wkładu oszczędnościowego odlicza się wniesione w danym roku kalendarzowym:

- 1) składki z tytułu specjalnych umów ubezpieczenia na życie; zasady tych specjalnych umów ustali Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w drodze rozporządzenia, przy czym zasady te mogą odbiegać od obowiązujących przepisów o umowie ubezpieczenia,
- 2) wpłaty na Fundusz Ziemi i na spłatę pożyczek inwestycyjnych,
- 3) wkłady w instytucjach kredytowych z co najmniej 6-miesięcznym wypowiedzeniem, jeżeli wypowiedzeniu podlega rocznie nie więcej niż 10% wkładu, przy czym zmiana przez instytucje kredytowe warunków wypowiedzenia, która by naruszała przepis niniejszy, może nastąpić jedynie za zgodą Banku Gospodarstwa Krajowego.

2. Warunki i sposób zaliczania sum, określonych w ustępie poprzedzającym, na poczet rocznego wkładu oszczędnościowego ustali rozporządzenie Ministra Skarbu.

R o z d z i a ł II.

Fundusz A.

Art. 25. Roczne wkłady oszczędnościowe uczestników funduszu A ustala się przez zastosowanie właściwej stawki oszczędnościowej (art. 26) do kwoty dochodu, podlegającego opodatkowaniu.

Art. 26. 1. Stawki oszczędnościowe wynoszą:

Stopień	Przy dochodzie złotych		Stawka oszczędnościowa %
	ponad	do	
1	240 000	250 000	3,7
2	250 000	300 000	4,3
3	300 000	350 000	5
4	350 000	400 000	5,7
5	400 000	450 000	6,3
6	450 000	500 000	7
7	500 000	600 000	7,7
8	600 000	700 000	8,3
9	700 000	800 000	9
10	800 000	900 000	9,7
11	900 000	1 000 000	10,3
12	1 000 000	1 200 000	11
13	1 200 000	1 400 000	11,7
14	1 400 000	1 600 000	12,3
15	1 600 000	1 800 000	13
16	1 800 000	2 400 000	13,7
17	2 400 000	3 000 000	14,3
18	3 000 000	3 600 000	15
19	3 600 000	4 200 000	15,7
20	4 200 000	6 000 000	16,8
21	6 000 000	—	18

2. Dla ustalenia stawki oszczędnościowej i obliczenia rocznego wkładu oszczędnościowego dochód zaokrąglą się do pełnych setek złotych w dół, wkład zaś do pełnych dziesiątków złotych w dół.

3. Roczny wkład oszczędnościowy należy ustalać w ten sposób, aby z dochodu wyższego stopnia po potrąceniu kwoty wkładu nie pozostało nigdy mniej, niż pozostaje z najwyższego dochodu bezpośrednio niższego stopnia po potrąceniu wkładu na ten stopień przypadającego.

Art. 27. 1. Uczestnicy funduszu A obowiązani są obliczać i wpłacać bez wezwania składki oszczędnościowe w wysokości 1/3 należnych zaliczek miesięcznych na podatek dochodowy, o ile ich miesięczny dochód podlegający opodatkowaniu, obliczony w stosunku rocznym, nie przekracza 4.200.000 zł. Przy miesięcznym dochodzie, przekraczającym w stosunku rocznym kwotę 4.200.000 zł, uczestnicy funduszu A obowiązani są obliczać i wpłacać składki oszczędnościowe według stawek oszczędnościowych, wymienionych przy stopniu 20 bądź 21 skali, zawartej w art. 26 ust. 1. Przy wpłacie składki oszczędnościowej należy dołączyć odpis deklaracji na zaliczkę miesięczną na podatek dochodowy.

2. Różnica między ustaloną kwotą rocznego wkładu oszczędnościowego a sumą wpłaconych w danym roku składek oszczędnościowych płatna jest w ciągu miesiąca od dnia doręczenia zawiadomienia o wysokości rocznego wkładu oszczędnościowego.

R o z d z i a ł III.

Fundusz B.

Art. 28. 1. Roczne wkłady oszczędnościowe uczestników funduszu B ustala się w oparciu o wymiar podatku gruntowego przez zastosowanie właściwej stawki oszczędnościowej, ustalonej corocznie rozporządzeniem Rady Ministrów na wniosek Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

2. Wysokość stawki oszczędnościowej, o której mowa w ustępie poprzedzającym, nie może przewyższać połowy wymiaru podatku gruntowego.

3. Po wysłuchaniu opinii prezydium gminnej rady narodowej władza podatkowa może:

- 1) częściowo lub całkowicie zwolnić od obowiązku wniesienia wkładu osobę, która z powodu ciężkiego położenia materialnego, wywołanego zdarzeniami losowymi, nie jest w stanie wnieść wkładu w wysokości, okre-

ślonej w ust. 1; postanowienie to nie wyłącza zastosowania przepisu art. 19,

- 2) podwyższyć roczny wkład oszczędnościowy jednak najwyżej do 50% ponad normę, wynikającą z ust. 1, w przypadku wyjątkowo korzystnej sytuacji materialnej uczestnika, spowodowanej osiągnięciem takich przychodów z innego źródła niż gospodarstwo rolne, które nie stwarzają obowiązku uczestnictwa w funduszach A bądź C.

Powody zwolnienia bądź podwyższenia winny być wskazane w decyzji.

Art. 29. 1. Władza podatkowa zawiadamia uczestników o ustalonych rocznych wkładach oszczędnościowych, wzywając ich jednocześnie do dokonania wpłat na książeczki oszczędnościowo-inwestycyjne.

2. W przypadku nie wniesienia wkładu władza podatkowa wdroży przeciw uczestnikowi postępowanie egzekucyjne.

R o z d z i a ł IV.

Fundusz C.

Art. 30. 1. Składki oszczędnościowe uczestników funduszu C pobiera pracodawca w sposób i w trybie, przewidzianym dla podatku od wynagrodzeń, po czym wnosi je do właściwej instytucji bądź placówki na książeczki oszczędnościowe pracowników.

2. Za wynagrodzenie uważa się wynagrodzenie w rozumieniu dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 30, poz. 129) z wyłączeniem wynagrodzeń, zwolnionych od podatku na mocy art. 5 ust. 1 pkt 1 — 19 tegoż dekretu.

Art. 31. 1. Stawki oszczędnościowe wynoszą:

Przy obliczonym w stosunku rocznym wynagrodzeniu zł		Stawka oszczędnościowa %
ponad	do	
240 000	400 000	1
400 000	600 000	2
600 000	—	3

2. Dla ustalenia stawki oszczędnościowej i obliczenia składki oszczędnościowej wynagrodzenie zaokrągla się do pełnych setek złotych w dół, zaś kwotę składki oszczędnościowej do pełnych dziesiątków złotych w dół.

3. Składki należy obliczać w ten sposób, aby z wynagrodzenia wyższego stopnia po pobraniu składki nie pozostawało mniej, niż zostaje z najwyższego wynagrodzenia bezpośredniego niższego stopnia, po potrąceniu składki oszczędnościowej na ten stopień przypadającej.

DZIAŁ IV.

Administracja Społecznym Funduszem Oszczędnościowym.

Art. 32. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego sporządza corocznie plan finansowy Społecznego Funduszu Oszczędnościowego.

2. Plan finansowy jest zestawieniem przewidywanego zbioru składek oszczędnościowych oraz zamierzonych zwolnień, przewidywanych zwrotów kwot, przeznaczonych na finansowanie państwowego planu inwestycyjnego, z podziałem na inwestycje prywatne i inne inwestycje oraz przewidywanego wycofywania wkładów w ramach uprawnień, zawartych w art. 14 ust. 1 pkt 3.

3. Plan finansowy Społecznego Funduszu Oszczędnościowego zatwierdza Rada Ministrów na wniosek Ministra Skarbu. W planie tym uwidocznią kwota dopuszczalnych zwolnień z wkładów oszczędnościowych na cele inwestycji prywatnych (art. 19) w poszczególnych funduszach.

Art. 33. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego prowadzi operacje, dokonywane na podstawie niniejszej ustawy, na oddzielnym rachunku.

2. Bank Gospodarstwa Krajowego składa Ministrowi Skarbu sprawozdania okresowe z całości operacji Społecznego Funduszu Oszczędnościowego.

3. Banki i instytucje, którym powierzono czynności na podstawie art. 7 ust. 3, prowadzą oddzielną rachunkowość operacji, dokonywanych na podstawie niniejszej ustawy i przedkładają okresowe sprawozdania Bankowi Gospodarstwa Krajowego.

DZIAŁ V.

Przepisy karne i końcowe.

Art. 34. 1. Kto użył środków pieniężnych z otrzymanej ze Społecznego Funduszu Oszczędnościowego pożyczki na cele, niezgodne z jej przeznaczeniem — podlega karze grzywny do wysokości trzykrotnej kwoty, użytej niezgodnie z przeznaczeniem.

2. Czyn, określony w ust. 1, uważa się za występki skarbowy.

3. W zakresie ścigania tych przestępstw mają odpowiednie zastosowanie przepisy prawa karnego skarbowego (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 32, poz. 140) z tym, że rozpoznanie sprawy w I instancji należy do władz skarbowych II instancji, a instancją odwoławczą jest Minister Skarbu.

4. Do wykrywania przestępstw i prowadzenia dochodzeń są upoważnione organa wykonawcze władz skarbowych, które określi Minister Skarbu.

Art. 35. Niewykonanie obowiązków:

- 1) przedstawienia książeczki oszczędnościowo-inwestycyjnej (art. 13 ust. 4),
- 2) dołączenia odpisu deklaracji na zaliczkę miesięczną na podatek dochodowy (art. 27 ust. 1) oraz
- 3) pobrania i wniesienia przez pracodawcę składek oszczędnościowych (art. 30 ust. 1)

uważa się za wykroczenia skarbowe, do których mają odpowiednie zastosowanie przepisy prawa karnego skarbowego (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 32, poz. 140) z tym, że karę porządkową wymierzyć można w kwocie od 20 zł do 500 zł.

Art. 36. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 37. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1948 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziemi Odzyskanych:

Władysław Gomułka

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

w z. Tadeusz Kochanowicz

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Jan Dąb-Kociol

75

U S T A W A

z dnia 30 stycznia 1948 r.

o zbywaniu i dzierżawie oraz o przekazywaniu na własność związków samorządu terytorialnego niektórych kategorii mienia państwowego.

Art. 1. 1. Mienie znajdujące się poza obszarem Ziemi Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska:

- 1) które przeszło na własność Państwa na podstawie:
 - a) art. 2 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17),
 - b) art. 2 dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 87) oraz
- 2) które przeszło lub przejdzie na własność Państwa z mocy orzeczeń wydanych na podstawie:
 - a) art. 10 dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogace-

nia wojennego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 72),

- b) art. 13 § 4 dekretu z dnia 28 czerwca 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępstwo od narodowości w czasie wojny 1939 — 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 237),
- c) dekretu z dnia 13 września 1946 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego osób narodowości niemieckiej (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 310),
- d) dekretu z dnia 5 września 1947 r. o przejściu na własność Państwa mienia pozostałego po osobach przesiedlonych do Z.S.R.R. (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 318), a także
- e) innych orzeczeń zapadłych w drodze postępowania karnego, w których orzeczono